

[Gudiksen.]

dette Forlig om Skattelovene, og jeg kan sige ligesom den sidste ærede Taler, at jeg lykønsker Finansministeren til, at han har haft Smidighed til at faa det gennemført. Vi ser saadan paa det i det radikale Parti, at har vi været med til at gennemføre de Love, som vi skal drage Nytte af, maa vi ogsaa hjælpe den højtærede Finansminister med at skaffe de nødvendige Penge til Veje.

Det foreliggende Lovforslag deler sig i 3 Afsnit, de personlige Skatter, som skulde give 30—35 Mill. Kr., Skatter af i Udlandet hjemmehørende Personer og Selskaber samt visse indenlandske Virksomheder og Dødsboer, som kun vil give ca. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og endelig Skatten af Aktieselskaberne, som skulde give ca. 15 Mill. Kr. Jeg skal ikke i Enkeltheder komme ind paa en Gennemgang af disse Ting; de er jo omtalt af den højtærede Finansminister og ogsaa delvis gennemgaaet af den socialdemokratiske Ordfører, saa det vilde kun blive Gentaalser. Men jeg vil dog gerne knytte nogle enkelte Bemærkninger til den første Del af Forslaget, nemlig om Tillægsindkomstskatten til Staten af Personer.

Vi er meget glade ved, at Bestemmelsen om et Forsørgerfradrag paa 2 000 Kr. er kommet ind. Som Helhed er det nye Lovforslag af en helt anden Beskaffenhed end det oprindelige Forslag om en 10 pCt.s Forhøjelse af Indkomstskatten. Nu bliver det et Tillæg fra 4 til 10 pCt., det vil sige 4 pCt. for de mindste Indkomster og op til 10 pCt. for de højeste Indkomster; det er altsaa en stærkt graderet Skala, og det er vi fra radikal Side Tilhængere af, navnlig i en Situation som den foreliggende. Vi er ogsaa tilfreds med den Bestemmelse i Loven, der gaar ud paa, at Tillægsskatten først begynder ved Indtægter paa ca. 8 000 Kr. for Familier med 2 Børn, eller 6 700 Kr., naar Fradragene er sket, og vi er glade for Bestemmelsen om, at Ikke-Forsørgere bliver behandlet efter en lidt strengere Skala end Forsørgere; det mener vi er rimeligt og godt. At Skatten kan fradrages ved næste Aars Selvangivelse finder jeg personligt er en Fordel, og det er rimeligt, at en saadan Bestemmelse, som gælder i den almindelige Skattelov, ogsaa er taget med i denne Lov.

Provenuet af Loven ved vi gaar til Sanering, idet det overføres til Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank, og det har vi heller ikke noget imod.

Det andet Afsnit skal jeg ikke sige meget om. Det giver kun $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Denne Skat opkræves af indenlandske Dødsboer samt af Selskaber og Personer i Udlandet og Indlandet, og det har vi heller ikke noget imod. Vi mener, det er rigtigt, selv om Beløbet er meget lille.

I det tredje Afsnit, der vedrører Aktieselskaber, bibeholdes Bestemmelsen om de 20 pCt., og det skulde efter Udregningen give 15 Mill. Kr., som gaar ind i den almindelige Drift til Afholdelse af de Udgifter, der skal dækkes gennem disse Skattelove.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Chr. Nielsen: Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte, at det for længst er sivet ud, hvad dette Lovforslag gaar ud paa, og jeg tror, det ærede Medlem ramte rigtigt, da han karakteriserede den Stemning, der raader i Øjeblikket blandt Folk med jævne og mellemstore Indtægter. Jeg tror ogsaa, at de Protester, der er kommet fra Arbejdspladser og fra Skatteydere i visse Byer, er i høj Grad animeret gennem dette Lovforslag, og selv om de Protester, vi har set fra Hjørring og Brønderslev i den sidste Tid, vel nok er lokalt betonet, tror jeg, man maa se det i sin Sammenhæng. Her er det uden Betydning, om Skatten hedder Statsskat eller Kommuneskat, det er Penge, der skal betales.

Det er en Kendsgerning, at netop de jævne og mellemstore Indtægter gennem den sidste halve Snes Aar er kommet ud for en uforholdsvis stor Skattebelastning. Det skyldes først og fremmest den kommunale Skat, men da man maa se paa Skatterne som en Helhed, bør man være opmærksom herpaa og gøre, hvad der gøres kan for at lette det urimelige Forhold, der er opstaaet. Vi vilde derfor have fundet det mere rimeligt, om den højtærede Finansminister fremfor at interessere sig for at lægge yderligere Skat paa de jævne og mellemstore Indtægter havde spekuleret paa, hvorledes han kunde komme disse Skatteydere til Hjælp gennem en Skattenedsættelse. Det er i Virkeligheden det, der tiltrænges.

Der er nu udtalt Tilfredshed med, at Lovforslaget har ændret Skikkelse, siden det oprindeligt blev forelagt af den højtærede Finansminister, og jeg skal indrømme, at der virkelig er foretaget Ændringer, som betyder Lettelser, men jeg kan dog ikke se rettere end, at den første Sats i Skalaen burde have været strøget, saaledes at det, man forstaar ved jævne Indtægter, havde været fritaget for denne Ekstraskat. Da